

Rondzendbrief 37. Nov. 2016.

Aan: Stichting Bethesda voor Peru. (SBVP)

Van: het doktersechtpaar

Email: Bethesdamedics@live.com

Publicaties op www.bethesdavorperu.nl onder 'rondzendbrieven' en in aan te vragen werkverslagen.

Foto 1 en 2: De dames van een nette projekt- gaarkeuken naast hun 'vleespotten'. Bethesda voerde er 7 medische campagnedagen onder hun kinderen uit dit jaar.

Lieve familie, vrienden en meelevendenden,

Het leven zit vol indrukken, die het moment bepalen, en ook zo weer vergeten kunnen zijn, door de opvolgende beslommingen of de routine van welzijn.

Wat was de algemene indruk van het werk in Bethesda dit jaar volgens de dokter? Het valt op, hoe er continue patiënten zijn, waar tuberculose uitgesloten moet worden, of die het hebben of gehad hebben. Het lijkt toegenomen te zijn, onder de mensen, de arme bevolking, en (ex) gevangenen samen met het Aids probleem, wat hier ook niet onder controle lijkt te komen. In de praktijk Bethesda Chapén is er een groep die het consult kunnen betalen, en dat wordt aangehouden in Chapén, maar in deze situatie zijn er die helemaal niets hebben en toch hulp nodig hebben.

Foto 3: De waterton van een Bethesda-zone school.

Daarnaast is er de crisis in het SIS verzekeringssysteem. Het zou de succesvolle volksverzekering moeten worden, en het leek de goede kant op te gaan totdat er de presidentswissel was afgelopen juli, en het vuil onder de mat gevonden werd. De vooraanstaande regeringsraadgever Moreno, die ook al in andere regeringsperioden die taak had uitgeoefend, bedacht op basis van uitbesteding van ziekenhuistaken aan privé klinieken met die SIS dekking, velen en hemzelf van dat SIS geld te veel mee te laten delen. Vervolgens verbrandde de hele medicijnopslag van SIS in Lima met de bijbehorende administratie. Niet alleen hij, maar vele administratieven in dit proces werden

aangeschroefd om duidelijke verantwoordingen erover op tafel te leggen. En nu is het SIS systeem volgens de ontvangen informatie, dan zover uitgeput, dat er op dit moment geen mensen verzekerd kunnen worden, tot alles opgehelderd en verschoond is. Dat is het meest gegeven antwoord aan het loket, maar toch werden er wel weer wat 'vrienden' verzekerd, en de doorgestuurde armen zonder presentatie niet. Dat trekje blijft moeilijk te voorkomen. De nieuwe regering van president Kuczynski heeft deze week bekend gemaakt, ook de versnippering van de privésector in de gezondheidszorg, die de spuigaten uitloopt, aan te willen pakken. Als dat lukt, gaan we echt vooruit. Nu is zo dat om de ziekenhuizen heen, allerlei kleine privé laboratoria en apotheken staan. Deze geven commissiegeld aan de artsen die daar naar toe voorschrijven. En anderen zijn zelfs eigendom van personeel uit het ziekenhuis. Dit werkt in de hand dat er in het ziekenhuis zelf niemand warm loopt om kapot materiaal te laten vernieuwen, projecten voor verbetering intern niet doorgezet worden, om zo de privé handeltjes buiten het hek 'nodig' te blijven hebben. Het blijft kortzichtig. Je kunt je niet voorstellen hoe er intramuraal gewerkt moet worden. Rijenlange brancards op spoedeisende hulp, bedden zonder lakens, hygiëne... nou ja, de vloer wordt gedweild. Omslachtig werken en hiërarchisch strikte orden van administratie, waar je alleen met een kruiwagen of hoge-hakken, doorkomt.

Persoonlijk werd ik aangenomen voor de specialisten opleiding tot internist in het hier bekende 'Hospital Regional Docente Trujillo'. (zie web/fb). Een dankbare must, om bij de kinderen in de stad te kunnen blijven werken, want algemene artsen plaatsen zijn er niet. Vervolgens om de gezinssituatie te ondersteunen in zijn Peruaanse budget. Als specialist in opleiding komt er minder binnen als voor een Nederlandse student met minimumloon. Maar de status en goed bekend staande opleidingsplaats, garandeert een Peruaanse pizza, en de rest is voor de relatief dure scholing van de kinderen, waar geen subsidies of beurzen voor zijn, en waar we de komende tien jaar nog voor moeten rekenen...

De gezinsgezondheid gaat stabiel verder, en ook daarin ben ik de enige die geen chronische aandoening van betekenis heb, dus daarin voel ik de verantwoordelijkheid de schouder eronder te zetten nu het nog kan op de plaats van keuze waar nood is en dienstbaarheid nodig in de armoestress. Een hieruit voortkomende case-beschrijving van 'Lymfangioom post amigdalitis en hyperlaxiteit' staat op punt gepubliceerd te worden. En hoe de opleiding in elkaar zit? Lieve help, de praktijk is iets anders als de normen en regels voor die tijd ingezien. Vrije dagen ontbreken. 'Tot 5 uur' en 'één vrije dag per week' is onvoorstelbaar, en is verplicht van de baan om 'academische motivatie' het eerste jaar. Daarna mag het wel weer gelden... Geen rustuimten. In de nachtdienst (tussen twee dagdiensten in: Je loopt gewoon door) is er één oude keukenstoel vrij, en soms een onbekleed bed op de

observatiezaal tussen de patiënten. Je blijft zolang staan en lopen totdat je trots en voeten het volhouden. Het is diep buigen of eruit. Het grappige in alles is, dat wat niet in Chapén opgelost kan worden, hier naar toe gestuurd wordt. Maar toch, ook hier ontbreekt nog (te) veel. Op dit moment wordt er geen glucose afgenomen en geen enkele kweek gezet. Arteriële gassen zijn er een dag wel, een dag niet. Geen cholesterol onderzoek deze week.

Foto 4: De gevangenis ligt in de regio en zo zijn er heel regelmatig gedetineerden in de meest betreuwenswaardige staat onder de opgenomen patiënten.

Wel schildklier onderzoek, etc. Oftewel, je moet s 'morgens eerst navragen wat er is en met welke riemen we die dag roeien.

Foto 5: Met de secretaresse van Interne Geneeskunde, waar Advent op een creatieve

manier aanwezig is. Een oecumenische half uurdienst in de hal, was een zalf over ons aller ziel in de niet-ophoudende stroom van menselijk leed, zweet en tranen.

Betesa doneerde er een decubitus matras aan een jonge moeder die na zware epilepsie hersenschade opliep en bedlegerig blijft. Een andere uitgemergelde moeder kreeg albumine-infusen zodat ze geopereerd kon worden aan de galblaas en terug naar het gezin kan om haar taak weer op te nemen D.V. Doorlopend leggen we klein materiaal bij als urinebekers bijvoorbeeld, zodat de familie daarvoor niet in een lange rij hoeft te gaan staan om er één te gaan kopen (10 eurocent) en daardoor een hele lig-dag verliest... In Chapén steunde Betesda aidspatiënten zoals altijd, en nu zie ik in Trujillo in iedere spoedeisende hulpdienst, wat daarmee voorkomen wordt aan acute infecties en vreselijke (familie) uitputting in niet gecontroleerde patiënten..

Dank voor alles.

Joh: 3:16.

Gelukkig Kerstfeest en Voorspoedig Nieuwjaar. Sjaloom, familie in de Heer:

Het doktersechtpaar
en de kinderen.